

Molt de luxe i poder

L'any 2010, Françoise Bettencourt Meyers, hereva de la immensa fortuna de L'Oréal, va demanar als tribunals que incapacités legalment la seva mare, Liliane Bettencourt, argumentant que havia estat víctima de manipulacions i d'una explotació econòmica per part de diverses persones del seu entorn més proper. Al centre de l'escàndol hi havia el fotògraf i escriptor François-Marie Banier, que havia entrat a l'òrbita de Bettencourt l'any 1987 i que, amb el temps, es va convertir en el protagonista d'un romanç platònic que va alimentar durant anys la curiositat de la premsa del cor. Tot i que Banier era obertament homosexual i convivia amb una parella molt més jove, la seva relació amb la multimilionària va generar tota mena d'especulacions. Durant molts anys, Liliane Bettencourt havia dut una vida relativament discreta al costat del seu marit, André Bettencourt, polític gaullista amb un passat marcat per compromisos problemàtics amb sectors col·laboracionistes i antisemites durant la Segona Guerra Mundial. Després de la mort del seu marit, però, Bettencourt va començar a ocupar un espai més visible en la vida pública, apareixent en recepcions, festes i esdeveniments socials sempre acompanyada de Banier, que es va anar convertint progressivament en beneficiari de regals i herències milionàries. El cas va omplir durant anys les pàgines de la premsa francesa i, posteriorment, va inspirar l'any 2023 una sèrie documental de Netflix titulada *El caso Bettencourt: el escandalo de la mujer mas rica del mundo*, construïda a partir de les gravacions secretes realitzades pel majordom de la família.

Thierry Klifa recupera des de la ficció aquest episodi tan conegut en una dramatització concebuda clarament per connectar amb el gran públic francès. Encara que ni el cognom Bettencourt ni la marca L'Oréal no són mencionats explícitament, la transparència de les referències fa impossible no identificar els personatges reals que s'amaguen darrere la ficció. La pel·lícula es mou entre la reconstrucció biogràfica, el melodrama i una certa sàtira social, mostrant un univers en què la riquesa extrema acaba generant formes particulars de solitud, dependència emocional i vulnerabilitat. El principal atractiu del film és, sens dubte, la presència d'Isabelle Huppert, que domina la pantalla amb

LA MUJER MÁS RICA DEL MUNDO

Títol Original:

La femme la plus riche du monde

País: França, 2025

Direcció: Thierry Klifa

Guió: Cédric Anger, Jacques Fieschi, Thierry Klifa

Intèrprets: Isabelle Huppert, Laurent Lafitte

Gènere: Drama

Durada: 121 min

Idioma: Francès

Subtítols: Castellà

No recomanada per a menors de 12 anys

la seva habitual autoritat interpretativa. Huppert construeix el personatge d'una gran dama aparentment freda i poderosa, protegida per una fortuna colossal però cada vegada més exposada a les fragilitats afectives de l'edat. Al seu costat, Laurent Lafitte com a François-Marie Barnier ofereix una interpretació exuberant i ambigua, donant vida a un personatge seductor les motivacions del qual mai no acaben de quedar del tot clares. Aquesta indefinició contribueix a mantenir viu el misteri que envolta la relació, però també impedeix que el relat aprofundeixi plenament en les seves dimensions psicològiques.

Klifa dirigeix recrea amb precisió els espais luxosos de les elits franceses. Tanmateix, la pel·lícula acaba mostrant-se excessivament prudent. Més que interrogar les zones fosques del poder, la vellesa, la solitud o els privilegis de classe, opta sovint per una reconstrucció refinada d'uns fets. El resultat és un drama impecablement interpretat que busca la manera de com transmetre la fascinació provocada per l'escàndol original. *La mujer mas rica del mundo* funciona com un magnífic vehicle per a Isabelle Huppert i com una crònica d'un dels grans afers mediàtics que van alterar l'ecosistema mediàtic la França contemporània. Una història de molt de luxe i poder.

Àngel Quintana

Col·lectiu de la crítica cinematogràfica de Girona